

[Kaj Poulsen]

for kommunerne, således at de heller ikke kan få flertallet.

Hvis den løsning kan gå igennem, tilslutter vi os den, men vi må gøre opmærksom på, at kommunalbestyrelsen for de selskaber, der her er tale om, er den øverste myndighed, og derfor forstår jeg ikke den forsigtighed, der ligger i forslaget. Men lad det nu være. Lad mig i øvrigt sige, at det er socialdemokratiets opfattelse, at beboerdemokratiet skal styrkes. Det er også vores opfattelse, at dette forslag er et skridt på vejen til at få gennemført et reelt beboerdemokrati med reelt beboerstyrede selskaber og foreninger.

Forslaget indeholder endvidere forslag om støtte til ombygning af store lejligheder. I slutningen af 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne byggede man store familieboliger, hvilket efter socialdemokratiets opfattelse var en rigtig politik; men udviklingen har vist, at de mange kvadratmeter, der er i lejlighederne, betyder høje huslejer og oven i det ret store varmeudgifter, hvilket har medført, at det har været vanskeligt at leje nogle af disse boliger ud.

Socialdemokratiet kan tilslutte sig, at man giver støttemuligheder. Regeringen foreslår, at finansieringen af disse ombygninger skal ske efter reglerne for finansiering af nybyggeri, og det vil sige, at der bliver tillagt i hvert fald 2 pct. til indskud. Vi forstår ikke, hvorfor regeringen ikke har taget modellen efter byggeskadeloven, således at vi får lavet disse boliger om, uden at det kommer til at koste beboerne yderligere. Vi håber ikke, det er alle de store boliger, der skal laves om, altså at det går hen og bliver sådan en succes, for jeg mener også, der ligger et familiepolitisk sigte i, at vi har de store lejligheder, men de store omkostninger giver problemer.

Derudover har det udvalg, som har været nedsat, foreslået, at der skulle afsættes 200 mill. kr. til formålet. Ministeren foreslår 110 mill. kr. afsat til det. Vi forstår ikke, hvorfor ministeren ikke har fulgt forslaget fra de mennesker, som har siddet og arbejdet med det, idet det jo ikke er sådan, at dette her kommer til at koste staten penge netto, da det tages af bevillingsrammen til kvotabevillingen for det almennyttige byggeri.

Der er ligeledes et forslag om, at kommunerne får anvisningsret til en fjerdedel af de tomme boliger i boligselskaberne. Vi kan tilslutte os dette forslag, og vi håber, at det vil

kunne løse nogle af de boligsociale problemer, man kender ude omkring. Vi kan tilslutte os forslaget, fordi det samtidig pålægger kommunen forpligtelser derved, at de får denne anvisningsret, således at det ikke kommer de beboere, der bor i afdelingerne, til skade, at man indfører en sådan kommunal anvisningsret. Vi tror på, at en sådan kommunal anvisningsret vil kunne løse både selskabernes og kommunernes sociale problemer et langt stykke hen ad vejen.

Vedrørende bevillingskvoten er ministeren igen på sin gamle boldgade. Ministeren slutter af i fremsættelsestalen med flot at sige, som han nu har sagt i et års tid: »ja men denne regering har den samme bevillingsramme, som vi har haft, før denne regering trådte til«, uden på nogen som helst måde at komme til at hikke.

Det, det drejer sig om, er jo, at de ændringer af bevillingsrammen, som er foretaget i det sidste par år, har betydet en nedgang i boligbyggeriet, og ministeren fortsætter ad denne her vej, om end mere beskedent, end han har gjort tidligere. Således foreslår ministeren, at der nu ikke skal bygges 9.000 almennyttige boliger i 1985, men kun 8.800, at der ikke skal bygges 4.200 private andelsboliger, men kun 4.000. Der skal bygges 2.000 ungdomsboliger, men der skal til gengæld bygges 400 flere lette kollektivboliger. Der er ingen tvivl om, at den fordeling af kvoten vil give mere byggeri end det, vi har set i 1983, og det vil det, fordi man tager 200 boliger fra de private andelsboliger og flytter over til lette kollektivboliger. Disse 200 boliger vil i hvert fald blive bygget mere. Vi ved, at ministeren gentagne gange har undladt at svare folketinget på, hvor mange af de private andelsboliger der bliver bygget. Det sidste svar, vi har, er fra januar-februar måned. Da fik vi at vide, at kvoten for 1982 knap var opbrugt endnu. Derfor er det klogt at nedskære på dette område, således at vi kan få sat dette byggeri i gang; det kommer tættere på den hensigtserklæring, som ministeren har, når han siger »15.800 boliger i alt«.

Men vi kan ikke forstå, at der igen skal skæres ned på den almennyttige kvota. Det kommer til at betyde, at familier med børn, at unge familier og øvrige på boligmarkedet, der er på ventelister, kommer til at vente endnu længere. Ministeren kunne, hvis ministeren havde et ønske om at forøge byggeriet,